

PRŮVODCE MALÉHO

ČTYŘNOZÍ POMOCNÍCI

Plemeno, o kterém si budeme povídat, možná neznají ani vaši dědečkové nebo tatínkové, a to přesto, že jsou zkušení myslivci a kynologové. K nám do České republiky byl první příslušník plemene dovezen teprve před pěti lety a do konce roku 2021 bylo do naší plemenné knihy zapsáno zatím jen 21 jedinců.

Zajímavé plemeno pochází z Francie z kraje nazývaného Bourbonnsko. Jedná se o historické území ve středu Francie, které neoplyvá vysokou nadmořskou výškou. Zdejší lidé se živilí převážně zemědělstvím a z pohledu myslivosti se zde dařilo a stále daří drobné zvěři a zvláště pak křepelkám. K tomu potřebovali šikovného a nenáročného loveckého psa. A tak vyšlechtili pravděpodobně nejstarší plemeno francouzských krátkosrstých ohařů.

První písemné zmínky o něm pocházejí z roku 1598. Tito zvláštní ohaři se chovali hlavně na šlechtických dvorech a skoro je zničila na konci XVIII. století Velká francouzská revoluce, o které se budete určitě učit v dějepisu. Pracovití ohaři sice neskončili ve vězení nebo na popravišti jako jejich pánové, ale neměl je kdo chovat. Už se zdálo, že plemeno zaniklo, v oblastech, odkud plemeno pochází, se ale našťestí našli lidé, kteří plemeno v XIX. století znovu oživil. Dnes se jedná o plemeno, které se chová snad po celém světě. Nikde jich není moc, ale jeho příznivci stále stoupají. Jen se občas

vedou dohady, zda to je plemeno jedno z nejstarších, nebo naopak vzhledem k jeho nedávné obnově nejmladší.

Plemeno je považováno za nejmenšího krátkosrstého ohaře. Kohoutková výška psů se pohybuje v rozmezí 51 až 57 cm a u fen 45 až 55 cm. Malý, ale v případě našeho plemene neznámá slabý nebo lehký, naopak. Je to plemeno s těžšími kostmi a výraznými svaly. Píše se o něm, že je robustní. Do srozumitelné řeči přeloženo to znamená, že je statné až hromotlucké. Jeho hlava připomíná svým tvarem hrušku. Čelisti má silné a tedy schopné zvednout a přinést i těžší zvěř. Oči jsou kulaté a mají barvu jako lískový oříšek nebo tmavý jantarový náhrdelník. Uši jsou poměrně dlouhé a dosahují až k hrdu.

CHOVATELE LOVECKÝCH PSŮ

Hřbet je rovný a i na něm je vidět výborné svaly. Prut (ocas) je velmi krátký a zajímavé je, že některá štěňata se rodí bezocasá, takže není nutné jim prut zkracovat. Končetiny mají těžší kosti a výrazné svaly. Tlapky jsou uzavřené a mají silné a pevné polštářky. Znamená to, že se pes může pohybovat i v pichlavém terénu a nebolí ho to. Pohyb je lehký a úsporný. Při práci v honitbě se pes pohybuje vytrvalým cvalem.

Zajímavá je srst našeho dnešního plemene. Je jemná, hustá a krátká, jen na hřbetě může být o něco delší a hrubší. Zvláště jemná pak je na ušních boltcích a na hlavě.

Zbarvení je bílé s jemným hnědým nebo plavým střikáním. O plavém střikání se říkalo, že má barvu broskvového květu. Někdy se také používalo označení barva odkvetlého bezu.

Svým založením je naše dnešní plemeno každou buňkou těla lovecký pes s typickými vlastnostmi ohaře. Hledá s vysokým nosem, má pevné

vystavování a výborně aportuje. Standard plemene říká že „při lovu mu jeho vášeň a lovecká inteligence umožňují snadno se přizpůsobit na různé typy terénů a různé druhy lovné zvěře“. Určitě najde uplatnění i v českých honitbách.

Není to žádný bláznivý pes. Je poslušný, rozvážný, bez sklonů ke rvačkám. Svě lidí má rád a laskavý je i vůči cizím lidem. Nápadů dětí snáší s nadhledem a neublíží jim. Jako městský a společenský pes ale nebude spokojený. Chyběla by mu honitba, práce se zvěří a také pohyb, který jako správný ohař potřebuje.

Dnes jsme si povídali o francouzském plemeni, které ve Francii nazývají Braque du Bourbonnais, u nás ho označujeme jménem...

... **bourbonský krátkosrstý ohař.**

Vladimíra TICHÁ
Snímky Jan Tichý

